

bazen nasıl düşünmeden kullandığımızı göstererek bize hizmette bulunmuştur. Yetişkinler olarak, sözcüklerin acı verebileceğini biliyoruz ve çocuklar bu tür strese bağışık değildir. Gerçekte ise, çocuklar kaba ve acımasız sözcüklerin verdiği acıya bizlerden daha fazla duyarlıdır. Çocuklarla birlikte iken kullandığımız sözcükleri düşünmemiz gerekir.

Stressiz çocuk yetiştirmeye ilişkin bu dil yaklaşımının sonuçlarından biri benlik saygısı üzerine oldukça fazla yoğunlaşmasıdır. Postmodern dünyada bir çocuğun ruh sağlığının benlik saygısı düzeyi ile ölçüldüğünü söylemek belki de bir abartma değildir. Psikologlar bu ilişkiyi şimdi yeniden değerlendiriyorlar. Durum böyleyken, benlik saygısının ne olduğu açık bile değildir. Benlik saygısı bir şey ya da pek çok şey midir? Bu, çocuktan mı kaynaklanıyor ya da başkalarından mı kaynaklanıyor? Bu, çocuğun ruh hali, mizacı, cinsiyeti, doğum sırası, aile büyüklüğü vb. ile değişiyor mu? Acı veren sözcükler kullanmamaya özen göstermemiz gerekirken sözcüklerin ne kadar ya da ne çeşit acı verdiği açık değildir.

Genel bir benlik saygısı fikrini sorgulamalarının yanı sıra psikologlar buna bağlı bir varsayımı yani çocukların hiçbir zaman kendilerini kötü hissetmemelerini de sorgulamaktadırlar. Hepimizin yaptığı gibi eğer bir çocuk bir hata yaparsa ve acı veren şeyler yapar ya da söylese çocuğun söylediklerinin ve hareketlerinin de acı verebileceğini çocuk anlamalıdır. Acı veren bir şey yaptıklarında çok küçük çocuklara “sen nasıl hissederdin?” demek fazla soyuttur. Daha doğrudan bir yaklaşım daha çok işe yarayacaktır. “Tom’a aptal demen ona gerçekten acı veriyor.” Söylediğimiz ya da yaptığımız bir şey hakkında kendimizi kötü hissetmemiz ileride daha düşünceli olmamıza yardımcı olur.

Bu konuda modern çocukluk kuramcılarının bize öğretecekleri şeyler var. Erikson (1950) psikocinsel gelişim evrelerinden söz ederken benlik saygısının güven, özerklik, girişkenlik, çalışkanlık, kimlik, yakınlık, üretkenlik ve bütünlük duygularını kapsadığını önermiştir. Erikson gelişimin her evresinde benliğin olumlu ve olumsuz yönleri arasındaki dengenin en sağlıklı sonuç olacağını savunmuştur. Örneğin, okul öncesi dönemde çocuklar kendinden fazla emin girişkenlik duygusunu dengelemek için biraz suçluluk duygusu geliştirmek gereksinimindedirler.

Başka bir ifadeyle, *gelişimin her bir evresinde çocuklar kendilerine ilişkin hem iyi hem de kötü şeyleri öğrenme ihtiyacındadırlar. Çoğu çocuk için iyiler kötülere ağır basar ve gelişim sağlıklı bir biçimde yol alır.*

Paylaşma

Hem ebeveynlerin ve hem de öğretmenlerin sorumluluktan başlarını kaldıramadıkları zaman onlarla çocuklarımızı ve öğrencilerimizi paylaşmak doğaldır. Ancak genellikle, kendimizi paylaşmadan bunu yaparız. Bir iki örnek ne demek istediğimi açıklamaya yardımcı olabilir. Genç bir ergen okuldan eve geç

geldiği zaman ebeveynir “dışarıya”dır, “ne yaptın?”, eylemlerimizin sorumluluğu eylemlerinin sorumluluğunu ortamda genç ergenin tepkisi kendi deneyimimizi paylaş geldi?..... Peki sen alabildiğimiz zaman genç ki

Başka bir örnek. Çoğ onlara sinirlenir. “Odanı nedenlerinden bir bölüm anlayışımızdan farklı olmasın çorabı ya da bir çift çorabı a temizlediğine inanan genç i daha çok işe yarar. Genç i temizlemene yardımcı olaca tarzdan çıkmaktadır ve mu zaman ayırmak gibi fazladan

Sınıf öğretmenleri karış işbirliği elde eder. Bu proje; sonra yapabiliriz. “Kaçınız kendimizi ve otoritemizi payla kendisi işbirliklerini paylaşmayı

Kısa Ara Vermeler

Kontrolünü kaybeden b tekniklerden biri “kısa ara”c çocuğun ebeveynlerine önerile

“Tavsiye ettiğim spesi Heyecan dolu bir genci daha s kısa aranın tersine, bu çocuğun çocuk izole edilmek zorunda değildir; okuyabilir, televizy Kevin’in ebeveynlerine ne y önerdim. Kevin’in kısa aranın yolu olduğunu bilmesi önemlic öğretmektir ve izleyebileceği a ideal olarak, Kevin kontrolünü kısa bir ara verecektir” (Turecki